

עמ"ת 62918/06/15 - ערן שלמה לסקר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 62918-06-15 לסקר(עציר) נ' מדינת ישראל

בפני העורר	כבוד הנשיא יוסף אלון
נגד המשיבה	ערן שלמה לסקר (עציר) על ידי ב"כ עו"ד רן אבינועם
	מדינת ישראל על ידי עו"ד ברסאנו - פמ"ד

החלטה

1. העורר, יליד 1976, עומד לדין בבית משפט השלום בבאר שבע בכתב אישום בן ששה אישומים שהוגש נגדו ונגד שניים נוספים.

חמישה מתוך ששת האישומים - ענינם בסדרת מעשי מרמה והונאה מתוככמים ומורכבים שיזם וטוהה הנאשם מס' 1 באותו כתב אישום (עדיאל ק.) שעה שהוא מרצה עונש מאסר בכלא באר שבע.

לעורר דנן (נאשם 2 בכתב האישום) מיוחסת שותפות פעילה עם עדיאל בעבירות הנטענות באישום הראשון, השלישי, הרביעי והחמישי.

במקביל להגשת כתב האישום, ביקשה המדינה לעצור את העורר ואת הנאשם 1 (עדיאל - הנמצא כאמור במאסר ממושך) עד לתום ההליכים.

בהחלטה מפורטת מיום 28.5.15 קבע ביהמ"ש קמא (כב' השופט י. עטר) כי קימות ראיות לכאורה נגד העורר, כי הרצף, ההיקף, התחכום והאינטנסיביות של מעשי המרמה וההונאה המיוחסים לו מקימים את עילת המעצר, כי הערבים וחלופת המעצר שהוצעו על ידו אינם ראויים - והורה על מעצרו עד לתום ההליכים.

בפני עררו של העורר נגד החלטה זו.

2. ב"כ העורר טוען כי הגם שקיימות ראיות לכאורה נגד מרשו - הרי שבחלקן הן לא מבוססות כנדרש.

עוד נטען לאפליה בין העורר לשני הנאשמים הנוספים.

עמוד 1

עדיאל (הנאשם 1) הינו בסטאטוס של אסיר - הקל יותר לטענת ב"כ העורר מסטאטוס העציר של העורר, ואילו הנאשם מס' 3 שוחרר בערובה.

עוד טוען ב"כ העורר כי חלופת המעצר שהוצעה על ידו הולמת וראויה.

3. אפתח בעניין הראיות הלכאוריות.

בתום הדין בערר נמסר לעיוני מלוא חומר החקירה - רב הממדים - ומתן החלטתי נדחה לצורך עיון בו ובחינתו.

לאחר העיון האמור - מצטרף אני למסקנת בית המשפט השלום כי אכן קיימות ראיות לכאורה - וברמה ניכרת - להוכחת המיוחס לעורר בכל ארבעת האישומים המיוחסים לו - כדלהלן:

האישום הראשון

באישום זה נטען כי עדיאל (נ' 1) בהיותו במאסר רקם תוכנית וקשר קשר לסדרת מעשי מרמה והונאה בדרך של רכישות מרמה משורת עסקים וחברות תוך עשיית שימוש בפרטי כרטיסי חיוב ואשראי שהגיעו לידיעתו.

במקביל כלל הקשר האמור פרסומים שונים - במדיות שונות המציעים כביכול רכישת כרטיסי טיסה וחבילות נופש.

פעילות זו התנהלה, בניצוח נאשם 1, החל ממאי 2014 ועד לינואר 2015 - ובשלב מסוים צורף העורר לקשר המרמה וההונאה הנ"ל - וחלק מאותם כספי מרמה הופקדו בחשבון גרושתו, סכומים נוספים נמסרו לעורר במזומן.

בחומר החקירה, לצד הודאת הנאשם 1 בעיקרי מסכת המרמה - מצויים תמלילי האזנות סתר של שיחות טלפוניות (מינואר 2015) שהתקיימו בין העורר לבין נאשם 1 - ובהן הנחיות שמסר הנאשם 1 לעורר כיצד לפעול - באמצעות האינטרנט - ביישום הוראות התשלום במרמה - ואישור העורר כי הוא פועל ויפעל בהתאם.

האישום השלישי

באישום זה נטען, כי במסגרת רשת וקשר המרמה הענפה הנ"ל פעלו הנאשם 1 והעורר בדרך של הקמת כתובת אלקטרונית המתחזה להיות של מנכ"ל רשת שיווק גדולה - ובשיתוף עם נאשם 3 - ניסו לקבל במרמה מיצרנית נעליים סחורה בהיקף של ₪ 480,000, מזימתם סוכלה בשלב מתקדם - לאחר שהיחידה החוקרת חשפה את הדברים.

גם כאן, מצויות בחומר החקירה ראיות לכאורה משמעותיות בדמות תמלילי האזנות סתר לשיחות טלפוניות בין העורר לבין הנאשם 1 (המצוי כאמור כל אותה עת במאסר). הנאשם 1 מבקש מהעורר

פרטים בדבר התקדמות המגעים ומצגי השווא כלפי יצרנית הנעליים, הנאשם 1 שב ומזהיר את העורר מחשיפה אפשרית ומציע לו דרכים לאיסוף הסחורה שתימסר - והשניים "מחליפים דעות" לגבי דרך הביצוע ה"ראויה" של תוכנית המרמה וההונאה.

פרשת דברים זו מתרחשת במהלך ינואר 2015.

האישום הרביעי

באישום זה נטען כי במהלך נובמבר 2014 - קשרו הנאשם 1 (מכלאו) והעורר לבצע בדרכי מרמה וההונאה האמורות - רכישה מספק של ציוד משרדי תוך חיובו בפרטי כרטיס חיוב שהגיע לידיהם בסכום של כ- 40,000 ₪ והעברתו למחסן ששכר העורר במושב בדרום. השניים הצליחו בזממם והציוד האמור הגיע למחסן של העורר. לאחר שראו "כי טוב" המשיכו השניים (נאשם 1 והעורר) בניסיון מרמה והונאה לרכישת ציוד משרדי נוסף מאותו הספק - והעברתו לידי העורר, הפעם בסכום של כ- 70,000 ₪.

בזו הפעם התעורר חשדו של הספק - והעברת הציוד לא יצאה לפועל.

מחומר החקירה עולה כי הציוד ("בהזמנה" הראשונה) אכן הגיע למחסנו של העורר - וזאת מהודעת מוביל הציוד ומהודעתו של נהג מונית שנהג להסיע את העורר לאותו המחסן ושמע מפיו דברים על עיסוקיו.

האישום החמישי

במהלך אותו נובמבר 2014 קשרו הנאשם 1 והעורר ל"עקוץ" יצרנית מזרנים - בדרך של הזמנת סחורה - עבור בית מלון כביכול - בסכום של 300,000 ₪.

נטען באישום זה - כי הנאשם 1 טלפן מכלאו ליצרנית המזרנים ("סימנס") התחזה כמנהל הרכש של בית המלון, ביקש לרכוש את המזרנים ומסר פרטי כרטיס חיוב שנתגלגלו אליו.

במשותף עם העורר - הועברה ליצרן הזמנה אלקטרונית מזויפת של אותו בית מלון לסחורה הנ"ל והעורר תיאם טלפונית עם היצרן את הובלת המטען (בשווי 300,000 ₪) לאותו מחסן שבהחזקתו במושב שבדרום. ביום המתוכנן לביצוע ההובלה התקשר היצרן, למרבה המזל, לבית המלון הנ"ל - וכך התברר דבר המרמה.

בתיאום עם היחידה החוקרת, ובהנחייתה, המשיכו נציגי היצרן ל"שתף פעולה" עם העורר, למחרת היום, 24.11.14, הוצאו המזרנים על המשאית שנשלחה ליצרן על ידי העורר.

העורר הנחה את נהג המשאית, באמצעות קושר נוסף ("אלכס" - הועמד לדין בנפרד) להגיע למחסן שלו באותו המושב - וכך היה.

בחומר החקירה מצויה, בין היתר, הודעתו של בעל המחסן (שהשכירו לעורר) לפיה העורר הוא זה שהוביל והכווין את נהג המשאית ועליה המזרנים - אל המחסן.

3. ב"כ העורר אינו חולק כי אכן קיימות ראיות לכאורה - אולם לטענתו אלו אינן ברמה מספקת.

לאחר העיון שעיינתי בחומרי החקירה המרובים - ובעיקר בתמלילי השיחות הרבות שהוזנו בהאזנות סתר מצטרף אני למסקנת ביהמ"ש קמא כי המדובר ברמת ראיות לכאורית מספקת.

מעבר להיבטי הראיות הלכאוריות הפרטניות - לעניין כל אחד מהאישומים - המסה המצטברת העולה מהן משקפת פעילות אינטנסיבית של העורר אל מול הנאשם 1 - ושותפים נוספים - במארג פעילות המרמה וההונאה שנמשכה לאורך חודשים רבים.

העורר נחשף בתמלילים אלה כמי ששקוע לכאורה עד למעלה ראש בפעילות מרמה והונאה אינטנסיבית ברצף מעשי המרמה המתמדת המיוחסים לו בארבעת האישומים הנ"ל.

4. עילת המעצר בעניינו של העורר קמה מתוך המסוכנות הבלתי פוסקת - הנובעת ממנו לקניינו ורכושו של הציבור.

בין אם המדובר בגופים מסחריים כבתי מלון, יצרנים או ספקי ציוד, ובין אם המדובר באזרחים תמימים שאיתרע מזלם הרע ופרטי כרטיסי החיוב שלהם הגיעו לידיעת ה"מוח" הלא הוא נאשם 1, בתא מאסרו, או לידיעת העורר או מי משותפיהם למעשי המרמה וההונאה.

המעשים הנטענים נעשו בתחום רב, במיומנות מעוררת השתאות של שליטה ברזי התקשורת האינטרנטית והאחרת, בהפעלה של נהגים, מובילים ואנשי קשר ובבניית מארג מורכב ומסוכן שאיפשר את התנהלות המרמה וההונאה לאורך חודשים ארוכים.

מסוכנותו של העורר קמה מאליה מעצם הימצאותו או נגישותו למכשיר טלפון, למחשב, או לכל אמצעי מדיה אחר - ומשם הוא שולח את זרועות המרמה וההונאה המתוחכמים לכל עבר.

בהינתן זאת - בדין מצא ביהמ"ש קמא את חלופת המעצר שהוצעה על ידי העורר כבלתי נאותה בעליל.

5. טענת ה"אפליה" הנטענת על ידי ב"כ העורר - אינה ממין העניין.

הנאשם 1 - מרצה כאמור תקופת מאסר ממושכת.

לנאשם 3 מיוחסות עבירות בהיקף נמוך משמעותית ביותר מאלה המיוחסות לעורר דן.

6. סוף דבר - לא מצאתי מקום לשנות מהחלטת בית משפט השלום ואני דוחה את הערר.

ניתנה היום, כ"ט תמוז תשע"ה, 16 יולי 2015, במעמד העורר וב"כ עו"ד אבינועם וב"כ המשיבה עו"ד ברסאנו.

יוסף אלון, שופט
נשיא